Actualitatea internațională

PERSPECTIVE ÎN SCHIUL MONDIAL FEMININ

Jocurile Olimpice de la Innsbruck consfințiseră triumful echipei feminine de schi alpin francez asupra tuturor celorlalte selecționate naționale, precum și consacrarea unei familii ce avea să devină celebră în istoria modernă a schiului — Goitschel — prin cele două surori, Marielle și Christine, schioare printre cele mai complete și mai tehnice din toate timpurile. Victoriile lor, obținute chiar acasă la redutabilele și eternele lor rivale, au obligat schioarele austriece să intre într-un „doliu" pe care aveau să-l poarte patru ani. Pe timpul acestei „legislaturi" dintre Innsbruck (1964) și Grenoble (1968) — Marielle și Christine, secondate de Florence Steurer, Isabelle Mir și, mai ales, Annie Famose — acea extraordinară luptătoare, pe care numai statura și greutatea sa reduse au împiedicat-o, poate, să devină cea mai mare schioară a tuturor timpurilor — s-a sudat o echipă omogenă, plină de vitalitate și entuziasm, practic imbatabilă, care și-a făcut o datorie și o plăcere în același timp, din a colecționa trofeele și laurii principalelor curse de schi din Europa, America și chiar Australia.

Dacă Innsbruck a fost consacrarea, apoi campionatele mondiale de la Portillo (Chile, 1966) au însemnat apogeul gloriei feminine franceze în schiul mondial. Portillo, n-a fost decît un „galop de sănătate" al uimitoarei echipe, căreia Honoré Bonnet, Jean Béranger și René Sulpice reușiseră să-i ridice capacitatea de luptă, agresivitatea, eficacitatea și omogenitatea la o valoare pe care niciodată n-a cunoscut-o vreo altă echipă feminină.

Franța sportivă, Franța schiului delira. Gloria schioarelor sale, egalată de a băieților, acoperea cu mantia ei de aur și beneficii industria constructorilor francezi de schi, a fabricanților de echipament sportiv de iarnă, a monitorilor de schi francezi, chemați peste tot în lume, a hotelierilor, a turismului francez. Schioarele și schiorii francezii au adus servicii incalculabile industriei turistice și sporturilor de iarnă franceze, pe care nici o reclamă, oricît de ingenioasă și bine plătită, n-ar fi reușit să le producă.

N-a fost un complex fericit de împrejurări, cum sînt tentați să spună în special adversarii lor, ci o victorie a voinței mai bine zis, victoria repurtată asupra lor înșiși de către schioare și antrenori, care au sădit toată pasiunea, inteligența și puterea lor de muncă în brazdele de zăpadă, pentru a culege fructele de aur, argint și bronz ale medaliilor olimpice și mondiale, în respectul și admirația lumii întregi, cu atît mai mult cu cît printre învinse se numărau Heidi Zimmerman (Austria), Giustina Demetz (Italia), Burge Färbinger, Christa Prinzing (R. F. a Germaniei), Christl Haas, Traudl Hecher (Austria), Suzanne Chaffee, Jean Saubert, Cathy Allen (S.U.A.), Patricia Du Roy du Blicqui (Belgia), Nancy Greene (Canada) și alte stele incontestabile ale schiului alpin.

Și totuși, gloria este trecătoare, iar cea sportivă prin excelență. Austria nu se putea complace pe o poziție secundară. Strălucirea aurului din medaliile schioarelor Franței le fura ochii, Strategii schiului austriac, strînși sub bagheta prof. Höppichler, conducătorul și selecționerul echipei austriece de schi (omologul lui Bonnet din echipa Franței), au înțeles și au hotărît să învingă schiul francez prin propriile sale arme: schioare atlete, abnegație totală a sportivelor și antrenorilor, luptă fanatică pentru aurul medaliilor — singurul metal ce-și păstrează strălucirea în amintirea noastră — și, mai ales, muncă, muncă aspră, dură, zilnică, ani și ani în șir. „Creierul de la Obergurgl" (prof. Höppichler) nu glumea cînd spunea după Portillo că-i așteaptă o muncă grea, de mineri, pentru redresarea echipei. El înțelesese și apreciase la justa valoare în ce măsură Franța își datora succesele din schi capacității organizatorice și tehnice a unor Bonnet, Sulpice și Béranger, și se hotărîse să le urmeze exemplul: și a reușit.

Grenoble 1968 a marcat un început de dovadă. Olga Pall — campioană olimpică de coborîre, Christl Haas, Gertrud Gabl, Brigitte Seiwald au anunțat încheierea unei echipe care, încă din acest început de an 1969, prin regularitatea victoriilor, conturează dintre ele pe medaliatele viitoarelor „mondiale" de la Val Gardena (1970). „Motorul" austriac s-a pus în mișcare și va fi greu de oprit, poate chiar imposibil.

Cu toate acestea, după Portillo (1966) nu o schioară austriacă moștenea imperiul de zăpadă al celei pe care lumea o cunoștea sub denumirea de „la meilleure" (Marielle Goitschel), ci o schioară aprigă, tenace, de dincolo de Ocean — canadianca Nancy Greene — supranumită „tigrul pîrtiilor albe" pentru răbdarea cu care își urmărea victoriile, pentru forța de luptă și tactica curselor. Numai o „regină" a schiului o putea învinge și detrona pe Marielle, dar setea de succes nu cunoaște îngăduințe și Nancy Greene a cîștigat fără drept de apel „Cupa Mondială", care desemnează prima schioară a lumii. A fost o victorie individuală — rodul unor calități ieșite din comun — și nu o victorie de echipă, o victorie scontată ca aceea a reprezentantelor Franței.

Anul 1968 ne-a adus și regretul unor retrageri din ambianța de concurs. Nancy Greene a devenit comentatoare a televiziunii canadiene și gazetară sportivă, Marielle Goitschel a deschis o casă de mode la Paris, Christl Haas a schimbat numărul de start cu bascul antrenorului care își conduce elevii pe piste, încît primele locuri în scara mondială a schiului feminin sînt libere.

Pentru aceste locuri, pe lîngă austriecele, care păstrează prima șansă, și franțuzoaicele slăbite de succese, dar mai ales zdruncinate psihologic, la orizont apare puternică, convingătoare prin număr și constanță, echipa S.U.A. în care „junioarele" Judi Nagel, Kiki Cutter sau Barbara Cochran vor să ne reamintească de alte campioane olimpice și mondiale de schi alpin din S.U.A.: Gr. Fraser (1948 — St. Moritz) și Andrea Mead (1952 — Oslo).

Anglia, deși n-are condiții climaterice, iar schioarele sale se pregătesc în Alpi, va fi prezentă în „plutonul fruntașelor" prin Felicitie Field, Gina Hawtorn și Kiny Barbara, ținînd să sublinieze prin această prezență că un englez — Sir Arnold Lunn — este părintele coborîrii și slalomului ca probe de concurs, precum și inițiatorul celei mai cunoscute competiții a schiului — Kandahar. Antecedentele obligă.

Elveția, prin Fernande Bochatay, Annerosie Zryd, Madeleine Wuilloud și altele, ca și Italia, prin Lotte Nogler, Giustina Demetz sau Marisela Chevalard vor completa candidaturile la supremație. Și nu trebuie pierdut din vedere, că Val Gardena, gazda „mondialelor", se află pe pămînt italian.

În rest, numai schioarele din R.F.G. — Färhinger, Hafen, Mittermaier sau slalomistele nordice mai pot da emoții.

După cum vedeți, prin retragerea celor trei (Greene, Goitschel, Haas) lumea schiului feminin, a rămas fără „stăpînă", iar în lupta pentru „aur" și „șefie" disputa va fi aprigă.

Schioarele nu se vor menaja. Vor uita de grație, frumusețe și talent, calități care totuși le vor însoți tot timpul, fiind caracteristice schiului feminin, în lupta de a face dovada că această disciplină nu este numai un sport, ci și o artă.

Magdalena și Mihai BÎRA

Annie Famose la ora actuală (ca și în anii trecuți, de altfel), una dintre echipierele de bază ale Franței

• fotbal pe glob • fotbal

Turneul de la Buenos Aires s-a încheiat cu victoria formației argentiniene *River Plata*. În meciul decisiv, *River Plata* a întrecut, cu scorul de *3—1*, pe campioana Argentinei, *Velez Sarsfield*. Pe locul trei s-a clasat *selecționata de tineret a Ungariei*, urmată de *Spartak Trnava*.

★

În turneul de la Montevideo, *Penarol* (Uruguay), a învins, cu *2—1 (1—0)*, formația argentiniană *Independiente*. Golurile au fost marcate de *Spencer* și *Abbadie*, respectiv *Tarabini*, *Sparta Praga* a terminat la egalitate, *1—1 (1—1)*, cu *Torpedo Moscova*. În clasament: 1. *Penarol* — 4 p; 2. *Sparta Praga* — 3 p; 3. *Independiente* — 2 p; 4. *Torpedo Moscova* — 1 p; 5. *Nacional* (Uruguay) — 0 p.

★

Între 13 și 27 februarie, selecționata de fotbal a Suediei va întreprinde un turneu de mai multe jocuri în Israel. Din lotul jucătorilor selecționați fac parte, printre alții, *Eriksson*, *Andersson*, *Karlsson*, *Olsson*, *Mealberg*, *Salander*, *Paalsson* etc.

★

Unul dintre cele mai cunoscute cluburi de fotbal maghiare, *Ferencvaros Budapesta*, își va sărbători, în acest sezon, 70 de ani de la înființare. Se proiectează ca în cadrul sărbătoririi clubului să aibă loc meciul amical dintre *Ferencvaros* și *Real Madrid*. În caz că *Real Madrid* nu va putea face deplasarea, atunci va juca *F.C. Barcelona*.

LA BEVERWIJK ALEXANDRA NICOLAU A ÎNVINS-O PE SOKOLOVA

HAGA, 28 (Agerpres). — **În runda a 6-a a turneului internațional feminin de șah de la Beverwijk, Alexandra Nicolau a întrecut-o pe campioana iugoslavă Henrietta Sokolova. În următoarea rundă, reprezentanta României a remizat cu olandeza Vreeken. În clasamentul turneului, primul loc este ocupat de șahista olandeză Timmer cu 6 p, urmată de Nicolau și Vokralova cu 5 p.**

În turneul masculin secund, Victor Ciocîltea a pierdut la cehoslovacul Ujtelki. Conducerea în clasament (după 11 runde) este deținută de maestrul maghiar Honfi, cu 9½ p, acumulate după o victorie la Hartog și o remiză cu Kurajița. Urmează în clasament Kurajița și Scholl cu cîte 8 p. Ciocîltea este clasat pe locul patru, pe care-l împarte cu Cortlever, ambii avînd cîte 6½ p.

În turneul marilor maeștri, primele locuri sînt ocupate în ordine de Botvinnik 8 (1), Gheller 7½ (1), Keres și Portisch 7½.

JOCURI INTERNAȚIONALE AMICALE DE VOLEI

Ieri, în București și Brașov, s-au disputat două partide internaționale amicale de volei. În sala Giulești, campioana R. F. a Germaniei, **Universitäts Sport Club Münster**, aflată în țara noastră cu prilejul meciului cu Steaua din „C.C.E.", a întîlnit pe **Rapid**. A fost un joc de antrenament, ambele formații căutînd, în limita posibilităților, să ofere celor prezenți ceva din ceea ce se cheamă spectacol, lăsînd la o parte tabela de marcaj. Dar au reușit numai parțial. Referindu-ne la evoluția oaspeților, trebuie să subliniem jocul lor calitativ superior celui desfășurat în fața campionilor noștri. De data aceasta, **U.S.C. Münster**, eliberată de tracul meciului oficial, a încercat și a izbutit acțiuni uneori spectaculoase, și-a organizat mai bine apărarea la fileu, manifestînd totodată mai multă hotărîre în atac, unde au strălucit **Zitranski** și **Grasshoff**. Victoria a revenit totuși bucureștenilor cu **3—1 (14, 14, —7, 10)**, neașteptat de greu, dacă ținem cont că în primele două seturi oaspeții au avut de fiecare dată avantaj în final **(14—12)** și au pierdut la potou, iar în cel de al treilea au cîștigat net. Făcînd abstracție de caracterul amical al meciului, **Rapidul** a jucat sub posibilitățile reale, cu greșeli mai ales în atac și la blocaj, echipa arătînd că nu este încă pusă la punct, în pragul returului. **(A.B.)**.

★

În continuarea turneului efectuat în țara noastră, campioana Albaniei, **Dinamo Tirana**, a întîlnit la Brașov formația locală **Tractorul**, de care a fost învinsă cu **3—2 (—11, —13, 13, 4, 10)**. Joi, la Bacău, **Dinamo Tirana** va susține ultimul meci al turneului, în compania echipei locale **Viitorul**. **(C. GRUIA — coresp. principal)**

La puțin timp după ce a cucerit titlul de campion al Norvegiei la patinaj viteză, tînărul Dag Fornäss a obținut și titlul de campion al Europei la multiatlon. Iată-l purtat pe umerii a doi din conducătorii lotului norvegian la Inzell și zîmbind fericit obiectivului fotografic
Telefoto A.P.—AGERPRES

BOBERII VIZEAZĂ SAPPORO

(Urmare din pag. 1)

Gerard Monrazel, originar din Guadelupa, în echipa Franței, și a studentului din Guyana, **Max Jones**, în echipa Spaniei ne dau imaginea unei posibile răspîndiri în viitor a bobului în regiuni încă nebănuite.

Cu mult interes a fost urmărită aci încercarea echipajelor cehoslovace de a ține pasul cu primul eșalon european și locul 15 ocupat la bobul de 2 este promițător. Se așteaptă firește revenirea la activitatea competițională internațională a formațiilor din Polonia, Norvegia, Belgia, altădată prezente în întreceri.

Din acest punct de vedere, concursul internațional prevăzut a se ține la Sinaia este considerat de responsabilii bobului european drept un important pas înainte în menținerea interesului pentru un sport care, în general, duce lipsă de competiții.

În antrenamentul boburilor de 4 de azi, în singura manșă disputată, pista s-a dovedit ceva mai grea decît în ziua precedentă. De aceea, cel mai semnificativ eveniment ni se pare excelenta plecare din start a echipajului român format din **Panțuru, Focșeneanu, Țancov** și **Neagoe**, care în final a realizat cel de-al doilea timp al zilei. Se remarcă în continuare, la antrenamente, echipajele R. F. a Germaniei. Iată rezultatele, cronometrate pe porțiuni ale pîrtiei: **1. R. F. a Germaniei III (pilot Pitka)** 6,33 — 47,52 — 1:14,26; **2. România** 6,25 — 47,90 — 1:14,45; **3. Austria V (pilot Hofer)** 6,62 — 48,57 — 1:14,98; **4. R. F. a Germaniei I** 1:15,04; **5. Austria III** 1:15,24; **6. Austria I** 1:15,29; **7. R. F. a Germaniei II** 1:15,56.

telex-radio-telefon

Cu prilejul concursului de patinaj viteză de la Moscova, patinatorul sovietic Anatoli Lepeskin a egalat recordul mondial în proba de 500 m. El a realizat excelentul timp de 39,2, care constituie un nou record unional.

■

La Houston, atletul american Willie Davenport (medaliat cu aur la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico), a stabilit cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de 120 yarzi garduri, cu timpul de 13,5.

■

În cadrul „Ligii europene" la tenis de masă, la Stockholm, s-a disputat întîlnirea dintre echipele Suediei și Ungariei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 5—2. Johansson a cîștigat cu scorul de 2—0 întîlnirile cu Jonyer și Beleznai. Jonyer l-a învins pe Alser cu 2—1, în cel mai spectaculos meci.

■

Recordmanul mondial la săritura în înălțime, Valeri Brumel, a anunțat că își va face probabil reintrarea anul viitor în cursul lunii mai. El își continuă cu perseverență antrenamentele și a început să se pregătească acum cu haltere în greutate de 140 kg.

■

Cu prilejul „Zilei săritorilor", concurs atletic organizat anual în orașul Berdicev (U.R.S.S.), sportivul sovietic Anatoli Moroz a stabilit cea mai bună performanță unională a sezonului în proba de săritură în înălțime cu performanța de 2,15 m. Un rezultat promițător a obținut și tînărul Rustam Ahmetov, în vîrstă de 18 ani, care a trecut peste ștacheta înălțată la 2,11 m.

■

Un organizator de meciuri de box din Miami i-a oferit suma de 150 000 de dolari campionului mondial Nino Benvenuti (Italia) pentru a-și pune titlul în joc în fața mijlociului american Luis Rodriguez, fost campion al lumii la categ. semimijlocie. Meciul ar urma să se desfășoare înainte de 30 martie la Miami. Rodriguez a susținut ca „mijlociu" 36 de meciuri, cîștigînd 35.

Premiile Helms pe 1968

LOS ANGELES, 28 (*Agerpres*). — Cupele fundației Helms, care se decern în fiecare an celor mai buni sportivi de pe diferite continente, au fost atribuite lui *Bob Beamon* (S.U.A.), *Nelson Prudencio* (Brazilia), *Mammo Wolde* (Etiopia), *Sawao Kato* (Japonia), *Jean-Claude Killy* (Franța) și *Michael Wenden* (Australia). În afara cupelor, cei șase laureați au primit și cîte o plachetă de argint.

Beamon este recordman mondial la săritura în lungime, cu excepționala performanță de *8,90 m*. *Mammo Wolde* a cîștigat maratonul olimpic cu timpul de *2h 20:26,4*, *Sawao Kato* a fost declarat cel mai bun gimnast din Asia, *Jean-Claude Killy* a cîștigat trei titluri olimpice la schi, iar *Michael Wenden* a stabilit un nou record mondial la natație în proba de 100 m liber cu timpul de *52,2*. Atletul sud-american *Prudencio*, s-a clasat pe locul doi la J.O., în proba de triplu salt, cu *17,27 m*.

VICTOR SANEEV — NOUL „ȘEF" AL CANGURILOR

Locul 13 în clasamentul masculin al anchetei I.S.K.

Multe schimbări a văzut triplul salt în decursul existenței sale! De la supremația japoneză, la cea braziliană, apoi la cea a polonezilor și, acum la cea a atleților sovietici. Aceasta ar fi pe scurt ceea ce, nominalizat, se traduce prin **Oda, Nambu** și **Tajima** pentru japonezi, **Da Silva** și **Prudencio** pentru brazilieni, **Schmidt, Malcherczyk** și **Jaskolski** pentru polonezi, **Scerbakov, Kreer, Fedoseev** și **Saneev** pentru sovietici. Aceștia au scris istoria probei la triplusalt, în întrecerile olimpice ca și în marile confruntări ale epocii noastre.

Nici un concurs, însă, nu a fost atît de disputat, nici unul nu a stat atît de mult sub semnul incertitudinilor, nici unul n-a fost atît de pasionant ca întrecerea finală de la Mexico. Beneficiind de avantajele incontestabile ale tartanului și de forma maximă a majorității „cangurilor" angajați în întrecerea finală de triplusalt, această probă a ținut încordată la maximum atenția tuturor. Recordul lui **Schmidt** din 1960, care rezistase 8 ani tuturor tentativelor, este spulberat în mai multe rînduri, iar **Schmidt**, deși realizează un rezultat cu 4 cm mai bun decît cel cu care cîștigase la Tokio, se clasează abia pe locul 7. După ce victoria i-a surîs lui **Gentile**, apoi lui **Prudencio**, în finalea 1-a preferat pe VICTOR SANEEV.

Victoria lui **Saneev** constituie o confirmare a superiorității școlii sovietice de triplusalt și o meritată satisfacție pentru excelentul antrenor al lui Saneev, fostul campion și recordman al U.R.S.S., **Vitold Kreer**, unul dintre cei mai celebri săritori ai deceniului trecut. El a ajuns, astfel, ca antrenor, la culmea pe care nu a reușit să o atingă în calitate de sportiv.

Saneev s-a născut la 3 octombrie 1945, la Suhumi, în Caucaz, lîngă Marea Neagră. Înalt de 1,88 m și în greutate de 77 kg, el a jucat multă vreme baschet, sport care îi place și acum foarte mult și pentru care are, de fapt, reale aptitudini. La 17 ani el a făcut parte chiar dintr-o selecționată caucaziană de baschet.

În atletism s-a impus dintr-odată, și succesele lui fulgerătoare aveau să-i deschidă o strălucită carieră. Astfel, după numai un an de activitate, în 1963 el reușește o serie de performanțe pe care nici un alt săritor de triplu-salt nu le-a realizat pînă azi. Astfel, el a reușit 15 m la triplusalt, 10,9 la 100 m, 1,90 la înălțime, 7 m la lungime.

În 1964, se distinge în Jocurile europene pentru juniori de la Varșovia clasîndu-se pe locul II atît la triplusalt (15,71) cît și la lungime (7,42). În acel an, cel mai bun rezultat al său a fost de 15,78 m. În anul următor, el a progresat imperceptibil (15,80) din pricina unor accidente repetate, care l-au obligat să întrerupă activitatea și în cursul anului 1966. Între timp, el a absolvit Facultatea de agronomie și deși a obținut diploma de inginer, a fost convins de antrenorul Vitold Kreer să se înscrie și la Institutul de cultură fizică din Moscova pe care-l urmează în prezent.

Refăcut complet în 1967, Saneev realizează un progres extraordinar datorită unei pregătiri deosebit de intense (vom aminti doar că în lucrul cu haltere deține rezultate de 95 kg la împins, 120 la aruncat, 160 la genuflexiuni). El urcă de la 15,80 m la 16,67 m în numai 8 luni. În plus, obține o serie de succese în mai multe concursuri internaționale. Este prezent la Paris, în meciul Franța-U.R.S.S. unde cu 16,64 se clasează al doilea după marele său rival Oleg Zolotarev. Într-un meci cu Polonia este din nou învins de Oleg, dar apoi termină cîștigător în Cupa Europei precum și în ultimul concurs din cadrul săptămînii preolimpice. La sfîrșitul lui 1967 se afla pe locul 6 în listele celor mai buni performeri ai anului și, evident, se putea considera o valoare olimpică în perspectivă.

Anul olimpic îi confirmă valoarea. Obține locul II la campionatele europene de sală de la Madrid, realizează apoi 7,90 la lungime, rezultat neatins de nici un alt săritor de triplu în activitate. Laborioasa lui activitate nu rămîne nerăsplătită și Mexicul este martorul unor răsturnări senzaționale în care Saneev a avut ultimul cuvînt cu excelenta sa performanță de 17,39 m. Era un nou record mondial și olimpic obținut în ultima încercare, cînd prea puțini credeau că Nelson Prudencio — după ce sărise 17,27 — va mai putea fi detronat. Nervii și picioarele lui Saneev au fost — însă — mai tari și atletul sovietic a dobîndit un succes binemeritat.

N. MARAȘESCU

VICTOR SANEEV

MAGNAN A CÎȘTIGAT PE MERIT!

Convorbire telefonică cu campionul olimpic la floretă IONEL DRÎMBĂ

L-am găsit pe campionul olimpic la floretă, maestrul emerit al sportului Ionel Drîmbă la hotelul „Lilas" din Paris, la cîteva ore după încheierea asalturilor de la „Coubertin".

● Cum a fost?

— Magnan a cîștigat pe merit. Se află în avans față de mine cu pregătirea. Mi-a spus-o franc: are la activ mai bine de 30 de antrenamente în perioada care a urmat Olimpiadei. Iar eu, doar 6...

● Care a fost valoarea concursului?

— Ca să vă faceți o idee, este suficient să arăt că exceptîndu-i pe Revenu și Putiatin, în „Cupa Martini" a evoluat întreaga pleiadă a floretiștilor de pe continent. Iar în primii 8 nu au putut intra Șarov, titular în echipa U.R.S.S., campioană olimpică, Noel, finalist la J.O., Parulski, fost campion mondial, și Szabo, unul dintre cei mai bine cotați floretiști ai Ungariei.

Aș vrea să subliniez un amănunt. Pentru foarte mulți dintre participanții la „Cupa Martini", un handicap de loc neglijabil l-a constituit formula de concurs, cu eliminare directă încă din primul tur, în 10 tușe. Obiectiv vorbind, un asemenea sistem ar fi fost foarte util, să zicem, în ajunul unei mari competiții oficiale, o ediție a J.O. sau a unui campionat mondial, ca un ultim test. Dar, așa, cînd marea majoritate a trăgătorilor sînt abia la începutul etapelor de pregătire...

● Sîmbătă vei susține cel de-al doilea examen sportiv internațional al anului, în R.F.G....

— Meciul cu floretiștii R.F.G. se anunță foarte echilibrat, dat fiind faptul că doi dintre titularii echipei noastre, Țiu și Mureșanu, vor lipsi. Totuși, am încredere în partenerii mei de echipă, în Falb, Ardeleanu și Haukler, toți dornici să iasă și mai mult din anonimat. Vom alinia, deci, o echipă de elan, tehnică totodată. Mergem evident la victorie, la un 9—7 cel puțin.

● Și fetele?

— Și ele pot încheia meciul cu floretistele R.F.G. în avantaj, revanșîndu-se astfel pentru eșecul din august de la București. Asta, în pofida faptului că din echipă nu va face parte soția mea. Cuartetul Olga Szabo — Ecaterina Iencic — Ana Ene — Suzana Ardeleanu este însă suficient de omogen pentru a forța victoria.

Înainte de a încheia convorbirea telefonică, floretistul Ionel Drîmbă a ținut să mai spună:

— Mă simt bine. Scurta întrerupere a antrenamentelor, după Jocurile Balcanice, m-a refăcut integral și acum am un... apetit extraordinar de floretă. Îmi propun să mă apropii de posibilitățile mele reale în martie, cînd mă voi reîntîlni cu Magnan în „Cupa Adrien Romel". Și atunci...

(I. st.)

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368